

Mama este pragmatică. ”Ce căutați voi acolo în piață, ce revoluție vă trebuie iar, hai fii serios, Oraane, nu înțelegi ce este politica”. Tata este pragmatic. ”Crezi că ai rezolvat ceva că și-au dat demisia Ponta și Oprea? Sunteți manevrați, îți pierzi timpul la proteste”. Și soția așteaptă răspuns la întrebarea ”și pe cine vrei tu să pui prim-ministru?”. Chiar și câinele parcă dă din coadă dezaprobator ”mie să-mi dai păpică și apică, clar?”.

Oamenii de afaceri sunt pragmatici.
Atât de pragmatici, încât te apucă năbădăile când îți dai seama că lor le convine ce spunea Farfuridi al lui Caragiale: ”să se revizuiască, primesc, dar să nu se schimbe nimica”. Păi cum să se schimbe un sistem la care s-au adaptat cu atâtea sacrificii? Un sistem unde deja știu pe cine trebuie să ungă, cât trebuie să dea șpagă și cum să manevreze portițele din legile strâmbe date de prietenii parlamentari? Corupția e bună pentru oamenii de afaceri din România pentru că afacerile merg bine așa. Fără corupție, ce s-ar face afaceriștii noștri? Te pomenești că ar trebui să facă banii ăia cinstit, să facă față unui mediu concurențial onest, să fie patroni umani și cu viziune!

Pensionarii sunt pragmatici.
Câtă vreme cei mai mulți dintre ei trăiesc de la o lună la alta datorită pensiei, ieșirile pe la tembeliziuni ale unor politicieni și analiști degrabă vărsători de sintagme precum ”instabilitate politică”, ”blocaj financiar” sau ”regresarea economiei” îi alertează pe bieții pensionari. Care ne vor pe protestatari tunși, frezați și cuminți la locurile de muncă. De ce? Păi ca să plătim contribuția la stat, care le asigură lor pensiile. Corupția? Trăim cu ea, maică, avem medicamente, mai băgăm niște leacuri băbești, o suportăm, că-i greu la bătrânețe să mai ai principii pentru care să te sacrifici.

Maneliștii sunt pragmatici.
Ăștia se adaptează, ca și gândacii, oricăror condiții. Câtă vreme presupun fuga de muncă, fuga de responsabilitate și fuga de bun simț. Într-un mediu corupt, maneliștii prosperă, colcăie și se înmulțesc precum gândacii într-o văgăună insalubră. După 20 de ani de manelizare a României, nicio deratizare nu-i mai sperie. Drace, gândacii supraviețuiesc și unui holocaust nuclear, deci o de-coruptizare a României ar fi un mizilic.

Inculții sunt pragmatici.
N-au avut posibilitatea să facă școală, n-au vrut să facă școală sau, pur și simplu, nu au avut IQ-ul necesar să facă școală. Iar acum fandosiții ăștia de la Universitate și de prin marile orașe, care au tot felul de școli prin sivi-uri, vor să dea jos corupția? ”Păi din cauza la corupție are gura ta ce să mănâncă azi, mâncațaș băi, băiatule, nu știi tu cum e viața adevărată, te-a ținut mă-ta cu tactu la școală și nu vezi că n-are oamenii bani, că oamenii are decât probleme și datorii și vai de capul și de zilele noastre, că dacă nu fură barosanii să ne dea și nouă murim de foame!”. Lipsa de educație înseamnă ochelari de cal – ăsta da pragmatism!

Membrii de partid sunt pragmatici.
”Așa ne zice șeful, noi nu suntem aici să comentăm, el știe mai bine. Mergem înainte – că, hă-hă, înainte ne era mai bine” (lacrimă melancolică în memoria defilărilor și aplauzelelor de la al țâșpelea congres…). Iar ăștia tinereii care aleargă pe coridoarele partidelor nici nu au timp să-ți explice ce și cum, ei sunt grăbiți să-și umple buzunarele cum își umple hârciogul obrăjorii ăia rumeni și simpatici. Tanti corupția te propulsează rapid, face să plouă meleoanele, te menține deasupra mocirlei în care stau fraierii ăia idealiști de la Universitate.

Jurnaliștii sunt pragmatici.
Așa au învățat în școală, că trebuie să fie obiectivi și să relateze cine, ce, cum, când. De ce? Fără ”de ce”, deja intrăm pe teritoriul supozițiilor, ipotezelor, opiniilor, doamne ferește! Subiectivismul nu este pragmatic, decât în măsura în care satisface interesele angajatorului. Atunci ține-te bine, că pragmatismul justifică din plin manipularea, defăimarea, denaturarea și intoxicarea.

Marile corporații sunt pragmatice.
Și de ce n-ar fi? Doar ele dictează termenii corupției într-o manieră în care sentimentele nu-și au locul. Totul se bazează doar pe cifre. Corupția garantează profitul? Corupția e bună.

Politicienii de ieri și de azi sunt pragmatici.
Corupția i-a hrănit, le-a asigurat conturi babane, averi, putere, accesul în grupuri de interese și mai mari. Corupția le dă sentimentul de lei sau lupi care se plimbă tacticoși prin turma de antilope și oi, făcându-și mendrele când poftesc ei. Corupția este dumnezeul lor, la care se

închină și de care nu-i desparte nici DNA-ul, nici #colectiv, nici Universul.

CORUPȚIA E PRAGMATICĂ. ASTA E. CORUPȚIA E-N TOȚI ȘI-N TOATE.

Și eu sunt pragmatic.
Protestez pentru egalitate de șanse. Protestez împotriva nedreptății crase. Protestez pentru a nu-mi fi bumbăcită demnitatea. Protestez pentru ca sistemul de oportuniști să fie înlocuit de un sistem care să ofere oportunități adevărate. Protestez pentru că vreau promovarea educației și a bunului simț, nu a manelismului și corupției. Protestez. Ăsta nu e pragmatism? E doar un idealism stupid?

Fenomenul #colectiv este pragmatic? Nu!
Pentru că își dorește transformarea societății corupte într-o societate utopică. Iar pragmaticii, se știe, nu cred în utopii. Pentru că utopia nu e coruptă.

Deci, domnule Iohannis, stimați concetățeni, băi clică politică: încetați să ne mai cereți propuneri pragmatice de prim-ministru, idei pragmatice pentru schimbarea României, răspunsuri pragmatice la ”și de ce mai protestați?”. Mai bine renunțați voi la pragmatism. Așa veți vedea mult mai ușor corupția din mentalitate și din suflete. Și răspusurile vor veni de la sine. Hai, puțin curaj (un sentiment #colectiv).

AUTOR: Oraan Mărculescu

SURSA:
Oraan.ro